

Αποχριστιανισμός της Κυριακής

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

«Πειθαρχείν δει Θεώ μάλλον ή άνθρωποις» (Πράξεις 5, 29)

Η αρχαιότερη εορτή του χριστιανισμού από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους είναι η ημέρα της Κυριακής, η «μια των σαββάτων» του Ευαγγελίου (Λουκ. 24, 1), ημέρα Αναστάσεως του Κυρίου και επανόδου Του ως «Ήλιος της Δικαιοσύνης» κατά την Δεύτερα Παρουσία. Η ονομασία «Κυριακή» αναφέρεται για πρώτη φορά στην αποκάλυψη του Ιωάννου (Αποκ. 1, 10). Κατά τον Β΄ και Γ΄ αιώνα παρέμεινε ημέρα αγία, το 321 μ.Χ. ο Ισαπόστολος Μέγας Κωνσταντίνος με Διάγγελμα την χαρακτήρισε ημέρα αργίας και το 364 η Ιερά Σύνοδος της Λαοδικείας με τον 29ο κανόνα της την αναγνώρισε όχι μόνο ως αργία, αλλά ιερή και σεβάσμα, αφιερωμένη επί 17 αιώνες έκτοτε λειτουργικά και έορτολογικά στο Μυστήριο της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

Η Βουλή των Ελλήνων καταργεί το 2013 την Κυριακή αργία για επτά Κυριακές και το 2014 σε ορισμένες περιοχές της επικράτειας όλες τις Κυριακές του έτους. Η

κατάλυσή της αποτελεί σημείο πνευματικής παρακμής διότι διαγράφει ένα πυρήνα της Ορθοδοξίας και καθιστά όλους εμάς κατά το ψαλμικόν παράλογους «Είπεν άφρων εν τη καρδία αυτού, ούκ έστι Θεός» (Ψαλμ. 13, 1).

Κατά την Τουρκοκρατία, ο Ελληνισμός υπέφερε σκληρά από τον Τούρκο κατακτητή, πάμπτωχος, αγράμματος, υπερφορολογούμενος, απειλείτο και η ζωή του ως γκιαούρης (άπιστος) και κάποιιοι αλλαξοπίστησαν. Ο Κύριος τότε επέτρεψε την έξοδο από το περιβόλι της Παναγίας του Πατροκοσμά του Αιτωλού με εθνοσωτήριο αποστολή. Ο προστάτης και σωτήρας του Γένους Άγιος Κοσμάς μεταλαμπάδευσε την αργία της Κυριακής, δίδαξε ότι «το κέρδος της Κυριακής είναι αφορισμένο και κατηραμένο, φωτιά και κατάρα για το σπίτι... και συνεβούλευσε να φυλάττουν την Κυριακή». Εμισήθη όμως θανάσιμα υπό των Εβραίων και αφού αντάμειψαν γενναίως τον Τούρκο Πασά μαρτύρησε απαγχονισθείς στις 24 Αυγούστου 1779. Εμψύχωσε όμως το Γένος, ρίζωσε το δένδρο της επαναστάσεως του 1821 που έφερε ακολούθως τους καρπούς της ελευθερίας.

Είμεθα ένας ορθόδοξος λαός, υπαρξιακά ζυμωμένος ως άτομα, οικογένεια και κοινωνία με τον Κυριακάτικο εκκλησιασμό. Δοκιμασθήκαμε πολλές φορές αλλά ποτέ ο Θεός δεν μας εγκατέλειψε, γι' αυτό και οι Ναοί μας γεμίζουν από πιστούς κατά τη Θεία Λειτουργία, ακολουθίες και άλλες εκκλησιαστικές εκδηλώσεις.

Παράλληλα γνωρίζουμε ότι με Όμηρο και Ιπποκράτη, Κολοκοτρώνη και Μακρυγιάννη, Πατροκοσμά και Γρηγόριο Ε', με πλούσια παράδοση έθνους και θρησκείας πορευόμεθα σε χρόνο χιλιετιών, παρ' όλο ότι φροντιστές της εξουσίας, ζωής και ιστορίας μας περιοδικά απηργάσθησαν τα θεμέλια της υπάρξεως μας. Διατηρήσαμε ως αρχή ιερή και κληρονομιά το παράδειγμα προγόνων μας όπως ο στρατηγός Μακρυγιάννης συνεβούλευε: «Το λοιπόν αν θέλωμεν το λίγον να γένη μέγαλον, πρέπει να λατρεύωμεν Θεόν, ν' αγαπάμε πατρίδα, να 'χωμε αρετή, τα παιδιά μας να τα μαθαίνωμεν γράμματα και ηθική». Είναι πολύ αξιοπρόσεκτο το γεγονός ότι άθεοι με πολιτικό γάμο, αβάπτιστο παιδί και οπαδοί «αποτεφρώσεως» μετανοούν στο κρεβάτι του πόνου, της ασθένειας και ζητούν ως ο ληστής το έλεος του Κυρίου. Πρόσφατα γεγονότα ιστορικά γνωστών ατόμων, δεδηλωμένων αθέων, τους είδαμε επισκέπτες στο Άγιο Όρος ή στο γραψείο του Αρχιεπισκόπου κ. Ιερωνύμου. Ομοίως εμείς οι γιατροί, διάκονοι του ανθρώπινου πόνου, διαπιστώνουμε στο κρεβάτι νοσηλείας, Θεία Εξομολόγηση και Θεία Κοινωνία αρνητών μέχρι πρότινος του Ιησού Χριστού. Το ερώτημα που τίθεται είναι: Γιατί δεν προετεινέτο η κατάργηση της εβραϊκής αργίας του Σαββάτου, δεν αποτολμάτο η μετάθεση μόνον της ενάρξεως της προσευχής των Μουσουλμάνων στη Θράκη, γιατί κατακλύζεται η Αθήνα από Ιεχωβάδες και Μασόνους, καταλαμβάνοντας αθλητικά Στάδια (Ολυμπιακό, Ειρήνης και Φιλίας) και εμείς

καταργούμε την εορτή των εορτών του χριστιανισμού, την οποία σεβάστηκαν όχι μόνον γενιές αρχόντων επί 20 αιώνες αλλά βάρβαροι και αλλόθρησκοι επί δύο χιλιετίες;

Οι ευσεβείς χριστιανοί δεν καταργούν την Πίστη και τις Παραδόσεις, ο εκκλησιασμός αποτελεί μαρτυρία πίστεως με πρώτο παράδειγμα τους ίδιους τους άρχοντες μιας ορθοδόξου χώρας, «όπου βλαστάνει ταπείνωση εκεί αναβλύζει δόξα Θεού». Κατάργηση ελευθερίας, πνεύματος και δραμάτων, μετατροπή του ανθρώπου σε αντικείμενο με νόμερο και κατακρήμνιση ανθρωπίνων αξιών δεν επιτρέπει η μακραίωνη ελληνοχριστιανική μας ιστορία.

Με επίγνωση στην αλήθεια των γεγονότων «Γνώσεσθε την αλήθεια και η αλήθεια ελευθερώσει ημάς» (Ιωάν. 8, 32) θερίζουμε ό,τι σπείραμε τα τελευταία 40 χρόνια «ο γάρ εάν σπείρη άνθρωπος, τούτο και θερίσει» (Γαλ. 6, 7), βορά σήμερα των ισχυρών «όπου γάρ εάν η το πτώμα, εκεί συναχθήσονται οι αετοί» (Ματθ. 24, 28) οφείλουμε με σύνεση ν' αποφύγουμε την αυτοκαταστροφή μας «ει δε αλλήλους δάκνετε και κατεσθίετε, βλέπετε μή υπ' αλλήλων αναλωθήτε» (Γαλ. 5, 15) ώστε να ελπίζουμε ενωμένοι και με αλληλεγγύη στην χαραυγή του αύριο.

Πηγή: Εφημερίδα «Εστία», Αθήναι.